

Eynel Mefer

- Őirler -

Yayın Tarihi:

29.06.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adresi Meçhul...

Biriktirdiğim günlere koyduğum her noktada;
Ah larımın örselenmiş haliyle
Yoksunum artık hayalinden bile.....

Kıyamet koptu kopalı içimde
Sıratı, mahşeri çoktan yaktım ben
Bir mum alevinde....
Cehennemi kendinde
Tarifsiz bir benim şimdi...!

Aheste aheste vururken hiddetin
Yokluğuna meze olurken tüm acılar
Son demde;
Şiddetin sadece bir bıçak yarası
İçimdeki ise;
Yalnızca onun sancısı..

-Adresi kendinden meçhul adamım-

Söylenmemiş sözlerim
Dillenmemiş dizelerim vardı sana
Yarım kalmış nağmelerdi fısıltılarım
Gözüne ilişmeyen gölgemdeydi çığlıklarım.....

Artık;
beni benden yoksun bırakan,
geceleri yırtan kara bir bulutsun sadece
(hükmün; sebep olduğun fırtına kadar)

Ve artık ben;
Adresi kendinden meçhul
Tarifsiz bir benim şimdi....

Eynel Mefer

Af

Kendine biçilen ömrün hırsızdır insanoğlu hafız...hırsları,kendine dikte edilen idealleri,hiç bitmeyen ölene dek bitmeyecek işleri uğruna; kendini çalar kendinden...sevgisini,aşkıını,merhametini,vicdanını,mutluluğunu,sağlığını çalar ömründen..
af.....

Eynel Mefer

Aklımın Oyunları...

"Eski bir tapınak...
Yasaklı bir ayin...
Agyieus ve ben.....
Azazilin kolu kanadı kırılmış,
Olası intihar ihtimaline karşın
Kapıları kapalı leza nın "

Küçük bir kız çocuğunun
Ürkek bakışlarında,
İsimsiz yüzler çıkmazında
Aklımın oyunları.....

Kurbanın celladıyla göz göze geldiği o an
kadar tehlikeli ve kısa olsa da,
sol yanındaki sızı...
Tanrıların gazabından nasibini almış,
ruhun da.....
İçimdeki hangi kadının kollarıyla
sarmalı,
Hangi tanrının diliyle anlatmalıyım sana
kendimi...
Bedenim sürüklenmekte,
Mil çekilmiş gözlerimin eşliğinde
Ziyan olmuş, yalan dillerin temennalarıyla.....
İmkansızlık at koştururken meydanlarda
Kirlenmiş köşebaşlarındaki..
Lekeli yüreğimde
Esarettedir artık cesaret...
Şehrin anahtarları kayıp...kör geceden
Kendi payına düşeni çaldığın,
Benim....,!
Yak kefenimi.....
Göm içindeki mahşeri yalnızlığa.....

Yaralarına merhemim!

Eynel Mefer

Ama Ben.....

imanımı benden çalan günahlarımın
vebalini yüklenen yüreğim gibisin....
ama ben ne o şehirde ne bu şehirde ruhumu hiç satmadım ki...

şiiirlerden fallar tutmadım
fırtınalar koparmadım
ben o şehirde kendimi hiç asmadım ki.....!

kaçtım gittim benden
ki....ben sendim zaten...
illaki aşk
illaki hüznün
illaki hüzzamdı tüm şarkılar
ben o şehirde kendimi hiç asmadım ki.....!

çizip dururken resmini
yırtıp attım müsveddeleri
illaki acı
illaki yara
illaki bezginlik
belki biraz da pişmanlık vardı...
ben o şehirde kendimi hiç asmadım ki.....!

ben
o
şehirde
aşkı
hiç
yaşamadım ki.....!

Eynel Mefer

Anladım..

Derinliklerde kaybolan sır olurken im
Uzaklardan uzanan yarım kalmış tin...
Düşün...köz olmuş ateşte
Gömülü hazine.....
Kaybettiğim sol yanım kadar yoksunum
Dizelerinde...

Lal dillerinin çığırkanlığında saklarken gitmelerimi,
Aradım...
Satır aralarında bulamadım
Kendimi...!

Zan ederken Yusuf un kuyusunu sen..
Unutma!
Sabırın sebebi üzerindeki gömlekti;
Mucize ise gömlekte değil
Yusuf ta ki yürekteydi...

Özünü ezip geçen sözlerin;
Suretin nerede..?

Emanet kulluk / yaralı vicdan
Berzah ta sıkışıp kalmış/san..

Kıyamete değen parmakların sadece
Yüreğin nerede?

Anladım....

Benim tarifim yok sen de...

Eynel Mefer

Astar..

Parçalanmış döşeginde
(-Ki.. sebebi düşlerin,gizleme..!)
Duvardan duvara her vuruşunda kendini,
Ah ların/m kulaklarını tırmalarken
Dön bir bak haline...
Emsalsiz gururun,
Cevap vermez sızlanmalarına...
Kırdığın aynalarda saklanır,
Ruhunun yüzüne vuran anlamları..
(Bin parça,bir o kadar başka sen...)

Kadehlerin dibindeki benli yansımaları
Şişelere mal edecek kadar kör gözlerinde,
Aşlını inkarlarınla uğraşa dursun uyuşmuş beynin
Yalpalayan ayaklarının başıbozuk istikametinde
Kendine dönersin yine..
Mayhoş bir tat bulduğun gecelerin,
Ağzında bıraktığı o kekremsi tadı
Ayışığına mal edip,
Yıldızlardan yaren seçerken hayallerine,
Kendini temize çıkarma çabalarında
Yıkarsın kendini yağmurlarla...

Oysa;
Bir sarılsan bana,
İçimden okyanuslar taşacak bilmezsin...

Olsun ben, yine de...

'Astarı satılmış yüzümlle,
Dilenci ruhumu,
Katıp, dibi delik yüreğime,
Bıraktım eşliğine...'

Saklanma!

Açmaya korktuğun kapıların ardında,
Aşlında ben;
Seni bıraktım sana.....!

Eynel Mefer

Bertaraf....

Yazıldığı gibi okunmaz
Kitabımdaki aşk hikayeleri,
Meşrebine ağır gelen hüznlerde
Müebbet olmuş sözlerini
Bertaraf et....!
Kaybolduğun boşlukları
Bir nefesle dolduramazsın..
Bakışlarında yakaladığım ahları,
Lal olmuş gecelere asamazsın...!
En az;
İçtiğin şarap kadar yakarım içini.
Ve en az;
Sarhoş olduğunda geçtiğin köprüler
Kadar sallarım seni.....

'Canana can gerek....'

Ardından koşamayacağın yelkenlilere
Mendil sallayıp,
Şehvet limanlarına demirlediğin
Nefsini fazla zorlama..
Gecelerin yasaklı suarelerinde
Vizyona giren düşlerin,
Sabaha, illegal gösterilerinin
Tuzağa düşmüş günahları olur...

Vesikalık pozun çoktan yapışmış hüviyetine;
Arama kendini bir başka sende..
Ölüm kadar sessiz,
Bir ihtilal kadar şiddetli propagandalarında,
Suç saydığın eylemlerim
Nefsi müdafadır sadece...

Velhasıl...

'Canana can...'

Sana ise;

Bana gelebilmen için katıksız bir yürek gerek...!

Eynel Mefer

Bir Şey Söyle...

Madem geldin....
Durma kapımda öyle ıssız...öyle sessiz..
Sildim geçmiş tüm cümleleri
Bir şey söyle bana,
İçinde aşka dair tek bir nefes olsun
Ruhuma üfleyecek....

Çizdim üstünü tüm alacaklarımın
Geçtim vurgun yediğim gecelerden
Çektim aldım beni kör kuyulardan..

Kimsenin birşeyi değilim artık...
Durma kapımda öyle ıssız..
Sessiz çığlıklar atarak...
Boyadım ben tüm karaları maviye...
Öfken senin olsun..
Hınca hınç sessizliğin de...
İssızlığına gömdüğün yüreğin de.....
Bilmediğim birşey söyle bana
İçinde aşka dair bir nefes olsun...
Nefese nefes.. nefese ses...
Ruhuma dolsun, ruhum sesin olsun....

İçinde aşka dair..
Sana dair...
Bana dair....
Bir nefes...
O nefeste tek bir ses.....

Boyadım ben tüm karaları maviye...
Sildim geçmiş tüm cümleleri,
Bana bilmediğim bir şey söyle.....

Eynel Mefer

Bir Varmış Bir Yokmuş....

Esrik kalemim kurtulmuş
Pişmanlıkların pervasız ellerinden,

Bir varmış bir yokmuş...
Bir bakmışsın aslında hiç yokmuşsun...

Yokluğun bir yorgan gibi örterken çokluğunun
Üzerini....
Paslanmış pusula-tayin edilemeyen yönlerde
İhanetin bedeli,hayal tenlerde ödenmiş (mi?)

Sürgünlerin kıyısında dolaşa dursun gözlerin
Günahlarından arınamadığın nehirdir,
İçini soğutan,
ölüm değil...

sen hiç ölmedin ki!

İnce bir tebessüm,
Kırık ama aşk dolu bir kalple
aydınlattığım yollarında
Akıl meydanlarında kaybettiğin
anlamsız savaşları,
mağlup bir komutan edasıyla kabullenmekse,
esaretin gururunadır...

yaşama değil...

sen hiç yaşamadın ki!

' Bir varmış bir yokmuş
Bir bakmışsın çok ama bir o kadar yokmuşsun.....! '

Eynel Mefer

CanSızım...

İnce bir teremmümde,
Gizli temaşaların....
Şem' telaşında,
Çoğalttığın yerde ararsın canı, beyhude....

Çakır ayazlarda kalmış yüreğin,
Umulmayan bir cesaretle la!..
Can ile canan, şah-ı beyit gazelde virane..

Kapat gözlerini,dal hülyalara
Arama mana kendinde...
Hanlar daim,bizler seferi,
Bu senin kaleminin zaferi.....

Eynel Mefer

Dinle....

Eceliyle kavgalı,yaşamıyla küs
Ruhumdaki derin yaralar...
Yamalar tutmuyor,tutunmak için.....

Acizlik mi yangınlar,
Diller lal....gözler ama.....
Yürekler dar,zamanlar kıt....
Kıyılar boş,terketmiş dalgalar..
Umarsız bedende,yürek sığmaz yerine
Karaların ardında,
Göz kırpması kalmış ayışığı.....
Umutsuz....
Kırılmış direnci.....
Elinden alınmış tüm hayalleri....

Kaçışlar yine yamalı ruha,
Sırlar gömülürken derin yaralara....
Esaretim gözlerine.....
Dargınlığım kendime.....

Eynel Mefer

Hüzzam...

Bir güftenin;

Kalemine dökülen dizeleri olmalıyım,
Hüzzam makamında dokunmalı parmak
Uçlarındaki mızrap, tellere...
İçli bir kemanın nağmeleri,
Kavurmalı ellerini...

Adım dökülürken dudaklarından;

Azade-i dil, olmalı dil-dar.....
Hayalperver zamanlara
Esirane bir haldeyken bedenin
Öyle bir bakmalısın ki bana
Güneş sönük kalmalı, geceler kıskanmalı
Gözlerini....

Nefese bir ses ararken yüreğin;

Öyle bir çağırmalısın ki beni...
Rüzgarları hiçe sayıp, dağıtmalı bulutları
Yaz kış birbirine karışmalı şiddetinden,

Ruhum;

Sana

Koşarken.....

Eynel Mefer

İdam....

Arka sokakların yitik intihar çıkmazlarında,
çizdiğim resimler gibisin...
sakladığın gözlerinde
ihanetin acısı can çekişirken,
küfürlerin en afillisi dans ederken dudaklarının kıvrımlarında
belkileri katarak yanına
hiçlerin hovardalığında kavuruyorsun ruhunu.....

ihanet...
kendini üç kuruşa şeytana peşkeş çekenlerin ayak izlerinde..
çoğaltırken kendini
içinde yarattığın zebaniye teslim etmektir biriktirdiklerini
deliliğin sınırlarını zorlarken tutkuların
tek celsede kırmaktır kalemi suskunluğun..
vazgeçişlerinin tanıklığı sebebidir müebbetinin
ki.....
yok ediyorsan delilleri içindeki ayaklanmalarında
karaladığın herşeyin üstünü çiziyorsan bir kez daha
kaçınılmazdır idamın.....

Eynel Mefer

Peki..

Peki....
Vedalarının ardına saklarım
Hükümsüz söylemlerimi...
Kam olmuş kelimelerimi de alır
Usulca giderim...

Önce çıkarırım boynumdaki
Urganı..
Her ne kadar meyilli olsam da intiharlara
Bedenimi feda etme taraftarı değilim bilirsin belki..
Ben ruhumu yakar,
Ruhumu asar,
Ruhumu satarım
Nihavent makamı besteler eşliğinde,
Akıl köşelerimde...

Peki.....

Gözlerinin ardına saklarım
Tüm özlemlerimi,
Nefesimi,sesimi alır
Usulca giderim.....

İhtimaller hesabını sıfırlayıp
Çekim gücü kanunlarını alaşağı edip,
Şende bana ait ne varsa birikmiş
Yalan pazarında satılığa çıkarırım...
ki; madem kurtulman gerek eskilerden....

Her ne kadar meyilliysem de günah işlemeye..
Günah yüklenmeyi sevmem bilirsin belki..
Ben yürek alır
Yürek onarır
Yürek saklarım
Tedavülden kalkmış kalplerin topluma
Kazandırılma kampanyasında...

Peki....
Felsefi, edebi serzenişlerini,
Paradokslarını bırakıp sana

Ben olan ne varsa alıp,
Çeker giderim usulca.....

Eynel Mefer

Sen..

Delilik sanrılarını bir erdem gibi sunarken...
Kaçınıcı durak, hangi ten..
Satılık ruhunla sen..!
Kimin kimlerin kanındasın şimdi...?

Sebepli gidişlerinin, manasız dönüşlerinde
Ne gözlerin ne de sözlerin kandırır beni..
Rezilliğin dibe vurmuş son halı;
Şizofren bekleyişlerimde tüketiyorum, bana ayrılan zamanı.....
Zannetme ki bu bekleyiş bitirir beni...

Ruhunun her zerresini satıp,
Çıldırmanın eşiğine geldiğinde.....
Elbet vuracaksın kıyılarıma, delirmiş dalgalar gibi...

Anlayacaksın ,
sefilliğin....
rezilliğin....
çaresizliğin....
Ne olduğunu.....

İşte o an; sen de biteceksin bende...

Eynel Mefer

Sırat

'Katıksız eylemlerimin,
Teorik sohbetlerinde
Aşkın diyalektiğini uzun uzun anlatırken sen'

Yamalı ağıtlar yakıp, ağır aksak karabasanlı saatlerde sensizliğime..
Ben diye saydığım herşey baştan sona sen iken bende...
Şahlanırken yine gece içimde,
Pençelerini boğazıma geçirmiş umarsız susmaların...
Aşk;
Bir namlu gibi göğsümün ortasında
Elim tetikte...
Yaşamamışlık....muamma.....
Sevişmeler hayal,
Hep yarım kalmış, soluk soluğa nefeslerde....
Soğuk tenlerde, talan edilmiş bedenler, yavan...!
İsyanın ortasında avaz avaza,
Kıvrımlarında yitirilmiş gülümsemelerde
Suskun dudaklar.....

Yaşamının
Daracık sokaklarından geçişim...
Çocukluğumdan kalan yara izleri gibi....
Kanatıyor muhtelif yerlerimi, canımı yakıyorsun...

Sonun başlangıcında; kayıp bir yolcuyum ben
Adımlarımın Sırat köprüsüne götürdüğü...

Bir dokunsan ateşlerdeyim...

Neredesin...?

Eynel Mefer

Şahdamarım..

Miş li zaman mı oldu...söylenen tüm sözler
Geç mi kalmıştık birbirimize...
Vakitler çok mu erkendi yoksa....
Ya da birkaç aşk rötarlı mıydık biz bize..
Boş....desene..!

İsyanlarımın kara fırtınasında bulutlar
Silme bir yağmurla ıslatırken beni,
Aklımın ucundan bile geçmeyen kaçmalarda
Tökezliyorum...

Derin yarlardan bırakıyorum kendimi
Ardım sıra gelen sözler... anlamak anlamsız
Bende boş gözler.....
Parmak aralarımından uçup gidiyor yüzün
Avuçlarımda zakkum kokulu bir dolu hüznün....
Daha adımın bile dökülmediği o güzelim dudaklarda
Yine hoş..yarım bir gülümseme...
Şessizlikler üşüştü içime,akbabalar gibi.....
İçimdeki yalnızlık leşlerini yemeye....

Vazgeçmeler maharet ister....
Ben arastanın yalancı çirağı,
Sen manzumelerin keskin kılıcı
Dizelerimin boynu ince.....!

Nihavend makamı yetmiyor akıl kapılarıma
Susuyor şahdamarım....

Silkeleniyorum,ruhum arafa düşüyor.....

Eynel Mefer

Şiirinle Sar...Şiirimden Öp Beni...

bende ince bir sızı;
sende eskiden kalma o tanıdık yalancı sancı..
gözlerimi kıyamette kıyamda bıraktım
sözlerim ise secdede kendini boğmakta....

aldırma,
boşver...
sen
gel
yine de
şiiirinle
sar,
şiiirimden
öp
beni....

yitirdiğim umutlar kadar oldu yaşıım
ve bir o kadar da yasım....
bedenim gölge oyununda,
ruhum ona serzenişte artık....
her gecenin karasında,
sabahın mavisine buz tutmuşken yüreğim
ne sevda kaldı,ne de masalı ben de.....
ezber bozan bir fakirim ben...
sadakayla aşkın bereketi olmazmış
bilemedim...
yolumu kaybettim,
beni bende bulamadım...

tutamadığım ellere,
bakamadığım gözlere ağıtlar yaktım
kafın eteğine keş oldum
bir bilsen ne afilli sözler sattım,
arafı da sıratı da ben yaktım...
vardım,yok oldum
hüzzamı seçip,nihavendi geçtim.... bittim...
yolumu kaybettim
beni bende bulamadım...

aldırma,
boşver,,,,,
sen
yine de
şiiirinle
sar
şiiirimden
öp
beni....

Eynel Mefer

Ve..

Ve elbette " Kun fe yekun" la baslayip " Fihi mâ fîh" ile devam eden silsileyi bilen,
dunya kackini bir acuze-i şemta dir ruhum..
af....

Eynel Mefer